6.8.72 יום ג'

לאשה ואבא שלום רב,

אני יושבת בלית הפנוטון ל' בדון, כאשר הוא, ומחזיקה
לנגן את מטרתי, מנסה לו כל-סוג ביטוי אומנותי אלא עיר-מלא,
מהחלק עיר-מלא, אבל יש לי שם שוק הסעודות ואת הקרקעות אבשר
לשבר בנתיאה. ולעבוד ולנקות את הבתי ולעשות תבשילים
(מהבירות התנ-רקדים שציירו לנו הנשים הבוגרות) - כל אלה
דברים שבם מנת אלקים אל כל הילדים הנשואים, ואלי הם
מוכרחת של שבת ומפני-שנה. ילדים אין לי מתעסקת עם שום דבר
שבוע מעל לשבעה בוגרים ואני חוכמת שיקח לי הרבה זמן עד שאתחל
עם אלה דברים. בינתיים נקבה נפשי מספרים, בטוח נמשיך לי לספר
לרשם רבנו מעט תלמידים, שמרתי את המלוות שהיו לבוטה-
מאוד הבנה (בשלמה כמו לי כבלים מלוות שעשר דקות אחרי)
אם כשנה נשקרה רק 6 מלוות, השנה הזו לא (!!!)
ונשאלה לי עוד אחת לשנה כ - ואני לא יוכלת אם אך אשים את
מאני בני לשבת אלה. אלהרה רבלי לבדוק שבאמת לא המצוות
לתלק מלוות בלי מוסר-זמן-קבלה. אמרת סף ראיתי לך לשלוח לא,
אם לשנות לי המלוה בנקיון בנאמן ובמה אני חוכמת שעדי
בשלום לזו תקנה, כי אין לי כבל מעמד לעבור אם המלוה בלי, ושאל
הכן אין כסף, הייתי אשר ראיתי כמה אמיר עם הנשמה הרי מ' ובו
שעדיין - מבקרות מעל ראשי. והמלוה שמתרחש מי אישלך לאחר מאד-אדם
מעט מנקיים אור לשאת לא בקבנה ולא כאלה. כאן אולי אם, אבל
יש אור לא לשאת. בינתיים בינתיים הנשמה כמו בלונים ובלי
כה אלה רק בשביל יכולה. הלעג אי-מה לבלבל עוד-לי שלי-לי שאנו
יולה מבלי, בדקו לאחרונים, ואם נמשכו אחה בבבאים כשל שבעה
מנסיונו שם מי דברים, ולי מלוים, ראשה נוסע אחר אם לו לא
(הים שלו) לשמונה יום לשניו, ויש מקלה שאפשרי אין בשלי.
יפפת כבר שמר, אחה מעט, הוא כבר מדרו בעת אי הבינה לאחת

ואם אי הספרים הקלן שאינו
מעשה לעבות אי הבדבר
בתל, תעבה רבה ולהבינה,
בא מעמיתי ובדעתי
(סיבה שאת מספרון שלי) לא
נמצא כאן אם לא מחכה
אחר) לה הבנה ובלי לך
תליה